

Sygn. akt II Ca 93/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodnicząca sędzia Agnieszka Śliwa

po rozpoznaniu 30 marca 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

przeciwko Towarzystwu (...) S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z 21 września 2022 r.

sygn. akt V C 21/21

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 450 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Agnieszka Śliwa

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. 3.549 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 2 października 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z 21 września 2022 r. Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w sprawie V C 21/21:

1. powództwo oddalił,
2. kosztami procesu obciążył powoda w całości, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, jak i o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił nieprzeprowadzenie dowodu – mimo sformułowania takiego wniosku dowodowego przez powoda w pozwie – z załączonego do pozwu wydruku ze strony internetowej pozwanego ((...) a tym samym brak ustalenia, że:

- a) pozwany informuje publicznie o wysokości akceptowanych przez siebie stawek w odniesieniu do poszczególnych klas samochodów zastępczych,
- b) klasyfikacja pojazdów prezentowana przez pozwanego w odniesieniu do samochodów zastępczych opiera się tylko i wyłącznie na markach i modelach tych pojazdów i nie zawiera żadnych dalszych wyróżników jak wiek pojazdu czy stan wyposażenia,
- c) pozwany wyróżnia wśród klas samochodów zastępczych także klasę „D Premium”, do której zalicza markę i model pojazdu należącego do uszkodzonego, tj. B. (...),
- d) pozwany zapewnia, że w odniesieniu do klasy „D Premium” akceptuje stawkę 160 zł brutto.

Pozwany w **odpowiedzi na apelację** wniósł o jej oddalenie i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Na wstępie należy wyjaśnić, że rozpoznanie apelacji, która w postępowaniu uproszczonym ma charakter apelacji tzw. niepełnej, jest – poza uchybieniami skutkującymi nieważnością postępowania, które w niniejszej sprawie nie miały miejsca – ograniczone wyłącznie do podniesionych w niej zarzutów. W modelu apelacji niepełnej sąd odwoławczy nie rozpoznaje ponownie roszczenia powoda, a jedynie ocenia trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia oraz prawidłowość postępowania przed sądem I instancji, będąc ściślej związanym zarzutami apelacyjnymi. Z tego też względu, zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., sąd II instancji, który nie przeprowadził postępowania dowodowego, sporządza uzasadnienie wyroku zawierające jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Oznacza to także, że nie istnieje potrzeba odnoszenia się do tych wszystkich zarzutów, które nie miały ostatecznie znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i Sąd Okręgowy na podstawie art. 382 k.p.c. je podzielił. Do tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy zastosował prawidłowe przepisy prawa materialnego.

Sąd Rejonowy, wbrew zarzutom apelacji, prawidłowo nie uczynił podstawą ustaleń faktycznych załączonego do pozwu wydruku ze strony internetowej pozwanego. Po pierwsze, na wydruku widnieje data 17 grudnia 2020 r., wskazująca na to, że dane w nim zawarte są adekwatne właśnie na tę chwilę. Tymczasem szkoda i proces jej likwidacji miał miejsce w 2017 r. Już z tej przyczyny wywodzenie (w oparciu o ten wydruk), że pozwany w 2017 r. oferował pojazdy zastępcze zgodnie z danymi z końca 2020 r. jest nieuprawnione. Po drugie, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy nie są dane zawarte na stronie internetowej pozwanego, co do których nawet nie wiadomo, czy uszkodzony się z nimi zapoznał, lecz informacje odnośnie możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego przedstawione przez niego uszkodzonym. Tymczasem jak wynika z niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń faktycznych, w trakcie telefonicznego zgłoszenia szkody w dniu 26 lipca 2017 r. uszkodzony został poinformowany o zasadach najmu pojazdu zastępczego, w tym pozyskał informację, że pozwany będzie weryfikował stawkę dobową do kwoty 120 zł brutto, tj. jak w przypadku najmu pojazdu klasy D.

Co jednak najbardziej znaczące, informacje zawarte w wydruku z 2020 r. ze strony internetowej pozwanego nie dowodzą, aby konkretny pojazd uszkodzowany, który został uszkodzony w zdarzeniu skutkując odpowiedzialnością pozwanego, będący pojazdem marki B. model (...) wyprodukowanym w 1999 r., należał do klasy określanej jako „D Premium”. Powód, co do przynależności tego konkretnego pojazdu do segmentu „D Premium” nie naprowadził żadnych miarodajnych dowodów, w szczególności na tę okoliczność nie wniósł o dowód z opinii biegłego.

Ubocznie należy jedynie nadmienić, że powszechnie dostępne na stronach internetowych informacje wskazują, że co do zasady B. (...) wyprodukowane w latach 1998-2005 zalicza się do klasy „D”.

Mając na uwadze przedstawione rozważania, apelacja jako niezasadna została na podstawie art. 385 k.p.c. oddalona.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. w zw. z §2 pkt 3 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Agnieszka Śliwa